

ה' משתבח כל יום באדם ששומר עצמו מחטא

"וְאִם לִבְנוֹ יִיעֲדָנָה כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ", בא וראה, כמה יש לו לאדם להזהר שלא יעקש דרכיו בעולם הזה, שאם זוכה האדם בעולם הזה, ושומר להנשמה שלו כראוי, זה הוא האדם שהקדוש ברוך הוא רוצה בו, ומשתבח בו בכל יום בפמליא שלו, ואומר ראו בן הקדוש שיש לי בעולם ההוא, כך וכך עושה כך וכך מעשיו מתוקנים, וכאשר תצא נשמה זו מעולם הזה זכה נקיה וברה, הקדוש ברוך הוא מאיר לה בהרבה אורות, ובכל יום מכריז עליה זו היא נשמת פלוני בני, שמורה היא תהיה לגוף ההוא שעזבה, וזהו שכתוב: **"וְאִם לִבְנוֹ יִיעֲדָנָה"**.

ה' מנשק לנשמה טהורה כמו שאב מנשק בתו

"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ", מהו כמשפט הבנות, כאן יש סוד להחכמים, בתוך סלע החזק, רקיע הנעלם^[1], יש היכל אחד שנקרא היכל אהבה, ושם הם אותן אוצרות הנסתרים, וכל נשיקות האהבה של המלך נמצאות שם. **וְאוֹתָן נִשְׁמֹת הָאֱהוּבוֹת** להמלך נכנסין שמה, כיון שהמלך נכנס בהיכל ההוא של המלך, מה כתוב: **"וַיִּשַׁק יַעֲקֹב לְרַחֵל"** (בראשית כט, יא), הקדוש ברוך הוא מוצא שם לנשמה הקדושה ההיא, ומיד הוא מקדים ונושק לה ומחבקה, ומעלה אותה עמו, ומשתעשע בה. **וְזֶהוּ "כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ"**, כדרך שהאב עושה לבתו החביבה אצלו, שנושק לה ומחבקה ונותן לה מתנות, כך עושה הקדוש ברוך הוא לנשמת הצדיק בכל יום, כמו שכתוב: **"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת"**.

"יַעֲשֶׂה לָּהּ", זהו שכתוב: **"יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ"** (ישעיהו סד, ג), כמו שהבת הזאת השלימה מעשיה בעולם הזה, אף כך הקדוש ברוך הוא משלים לה עשייה אחרת בעולם הבא, שכתוב: **"עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים וְזֹלַתָּ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לּוֹ"**, וכאן כתוב: **"יַעֲשֶׂה לָּהּ"**.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צז ע"ב

במועדים ושבתות ה' משתעשע עם רוחות הצדיקים

"אִם אַחֲרַי יִקַּח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע", מהו **"אִם אַחֲרַי"**, בא וראה, רוחו של איש צדיק נתעטר בהצורה שלו בגן עדן שלמטה, ובכל שבתות ומועדים וראשי חדשים, מתעטרים הרוחות בעטרות חדשות ומתפשטים מעטרות של חול ועולים למעלה,

זוהר זיו הזוהר

לז. זה בגן עדן העליון.

וכמו שעושה הקדוש ברוך הוא באותה נשמה עליונה הקדושה למעלה, כך הוא עושה בזה הרוח למטה בגן עדן שלמטה, שמעלהו לפניו, ואומר זה הוא רוחו של הגוף פלוני, ומיד מעטר הקדוש ברוך הוא לזה הרוח בהרבה עטרות ומשתעשע בו.

הנשמה מקבלת לעולם את שפע הג' דברים

ואפשר תאמר שלבעבור זה הרוח יפסיק הקדוש ברוך הוא את העונג שהוא עושה להנשמה, לא כן, אלא "אם אֶחָרַת יִקַּח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע", אלה הם שלשה שמות העליונים, שעין לא ראתה אלהים זולתך, וכולם בעולם הבא, ונמשכים שם[לח].

"שאררה" הוא מזון הנשמה

אחד מהם "שְׂאֵרָה", היינו שפע של התנוצצות והארת אור המאיר בדרך נעלם, וזהו מזון הזן את הכל, ונקרא הוי"ה בנקודת אלהים, "שְׂאֵרָה" בהפוך האותיות היא אשר ה', וזהו שכתוב: "מֵאֲשֶׁר שְׂמָנָה לְחֶמּוֹ" (בראשית מט, כ), והיינו "שְׂאֵרָה".

ה' פורש על הנשמה לבושו לשמרה מהחיצונים

"כְּסוּתָהּ", זהו סככת המלך, היינו שפע אחרת שמאיר לה ושומרה תמיד, סככת לבושו של המלך שסוכך עליה השם אלו"ה בבגדו בה תמיד, שלא תזיז ממנה, והיינו כסותה.

עונתה היא שפע מעולם הבינה

"וְעִנְתָּהּ", מה היא, זו השפע של עולם הבא, שבה נמצא הכל, ה' צבאות הוא, המאיר בכל אורות נסתרים העליונים של עץ החיים, שבו גנוז כח העונה, שמשם יצאה הנשמה, וכל זה בעונג ותשוקה של עולם הבא.

שלוש דברים הללו רק לנשמה צדקת

שלוש אלה לא יגרע לה, כאשר היא זכאית כראוי, ואם היא אינה כראוי, אז שלש אלה נגרעים ממנה, שלא יהיה נעשה לה עטרה אפילו מאחת מהן.

בא וראה, מה כתוב: "וְאִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ", שאיננה זוכה בהן, "וְיִצְאָה חֲנָם אִין כְּסָף", תצא מלפניו ודוחים אותה החוצה, "אִין כְּסָף", אין לה השתוקקות ואין לה עונג כלל.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צח ע"א

על ידי מעשים טובים זוכים בשנת י"ג לנפש ובשנת כ' לרוח

ועוד, "וְאִם לָבְנוּ יִיעַדְנָהּ וְגו'", "אם אֶחָרַת יִקַּח לוֹ וְגו'", בא וראה, כל מי שזוכה להגיע ל"ג שנים ולהלן, נקרא בן לכנסת ישראל, וכל מי שהוא מבין כ' שנים ולמעלה וזוכה בהן, נקרא בן להקדוש ברוך הוא בודאי, ככתוב: "בְּנִים אַתֶּם לָהּ אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א).

זיו הזוהר

לח. פירוש, מן הזיווג של חכמה ובינה שנקראין מרמזים על חכמה ובינה, שמן הזדווגותם נמשך אבא ואמא, וכל אלו הרמזים שמזכיר הלאה, הם שפע לכל העולמות.

כאשר הגיע דוד ל"ג שנה, וזכה לזה היום שנכנס בשנת הארבע עשרה, אז אמר עליו הכתוב: **"ה' אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ"** (תהלים ב, ז), מה הטעם, לפי שמקודם לזה לא היה לו עוד השם בן, ולא שרתה עליו נשמה העליונה, שהרי היה עוד בשנות ערלה^[ט], ולפיכך כתוב: **"אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ"**, היום ודאי אני ילדתיך, אני ולא צד הטומאה כמו שהיה עד עתה, אני בלבד, ובבן עשרים שנה מה כתוב בשלמה: **"כִּי בֶן הָיִיתִי לְאָבִי"** (משלי ד, ג), לאבי ממש בודאי, על זה כתוב: **"וְאָם לְבָנוּ יִיעֲדָנָה"**, היינו מבן י"ג שנה ולהלאה, שהרי אז יוצא מרשות צד הטומאה שנזדמנה לו מיום תולדתו.

אם הילד משבר את כח הס"א נותן ה' מתנות לנשמתו שתינתן לו בשנת י"ג מה כתוב: **"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת יַעֲשֶׂה לָּהּ"**, מהו **"כְּמִשְׁפֵּט הַבְּנוֹת"**, למדנו, שבכל יום ויום מביט הקדוש ברוך הוא בנער הזה שעומד ברשות הערלה, והוא יוצא ממנה, ונמשך לבית הספר ומכניע לה, והולך לבית הכנסת ומכניע לה, מה עושה הקדוש ברוך הוא לנשמה זו, מכניסה לבית גנזיו, ונותן לה מתנות ואוצרות הרבה, ומקשט לה בתכשיטים עליונים, עד הזמן שמכניסה לחופה בכך זה מי"ג שנה ומעלה.

נשמה יתירה ביום השבת

"אם אַחֲרַת יָקַח לוֹ", מהו **"אַחֲרַת"**, בא וראה, ביום השבת בשעה שנתקדש היום, יוצאות נשמות חדשות מתוך עץ החיים, ומנשבים אותן נשמות יתרות הקדושות להתחתונים, ונוחים בהם כל יום השבת, ולאחר מוצאי שבת, עולות כל הנשמות, ומתעטרות בעטרות קדושות למעלה.

[וכמו שהקדוש ברוך הוא מזמין לאדם עיקר נשמתו של תולדתו] כך מזמין הקדוש ברוך הוא לאדם זו הנשמה אחרת היתרה, ואף על פי שזו האחרת נזדמנה לו עתה, נשמתו שהיתה לו מקודם, שארה וכסותה ועונתה שמקודם לא יגרע ממנה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צח ע"ב

נשמות הגרים זוכים לחזור אל מקורם על ידי שנשמות ישראל מתלבשות בהם ועוד, "אם אַחֲרַת יָקַח לוֹ וגו'", כאן יש להעיר, שנשמות הגרים כולן פורחות מתוך הגן עדן בדרך נסתר, כאשר נסתלקים מזה העולם נשמותיהם שהרויחו מתוך הגן עדן, לאיזה מקום חוזרות.

אלא למדנו, מי שחוטף ולוקח בנכסי הגר תחלה הוא זוכה בהם, כמו כן, כל אותן נשמות קדושות העליונות, שהזמין הקדוש ברוך הוא להתחתונים^[מ], כולן יוצאות בזמן ידוע כדי להשתעשע בגן עדן, והן פוגעות באותן נשמות הגרים, מי שאוחז בהן מאותן הנשמות, זוכה בהן ומתלבשות בהן, ועומדות בזה הלבוש, ויורדות תוך הגן בלבוש הזה, לפי שבגן עדן אין עומדים שם אלא בלבוש כל אותן הנמצאים שם.

זוהר זיו הזוהר

לט. כך נקראות שנים הראשונות קודם שנעשה בר הסטרא אחרא, ואחר כך כח הקדושה, ברישא מצוה, כמו אצל אילן, שבראשונה מתגבר כח חשוכא והדר נהורא. מ. היינו נשמות החדשות,

ואפשר תאמר שבעבור זה הלבוש נגרעות אותן הנשמות מכל העונג שהיה להן תחלה, על זה כתוב: **"אם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ שְׂאֵרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע"**.
ועומדות בהגן בלבוש הזה שהקדימו לאחוז בהן וזכו בהן, וכאשר עולות למעלה נפשטות ממנו, שהרי שם אין עומדים בלבוש זה.

נשמה שמתגלגלת לוקחת נשמה של גר

ואותן נשמות הקדושות נהנות מן הריח שהריחו מתוך הלבושים האלה, כאשר נבלע באותן הלבושים מן הדברים הקדושים שבזה העולם[מא].

וכל אותן נשמות הקדושות כשמגיע זמנן לרדת לזה העולם, למען ישכנו כל אחת על מקומותן הראוי להן באנשים, כולן יורדות מלובשות באותן נשמות הגרים שאמרנו, וכך הן נכנסות בזרע הקודש, ובמלבוש זה הן עומדות להשתעבד עמהם בזה העולם.
ועל כן בכמה מקומות הזהיר הקדוש ברוך הוא על הגר, שזרע הקודש יהיו נזהרים בו, ככתוב: **"וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נַפְשׁ הַגֵּר"**, שבנפש הזאת של הגר ידעה נשמה הקדושה בעניני העולם הזה ונהנית מהן.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צט ע"ב

יש הרבה סודות בעניני הגלגולים

ועוד, **"אם אַחֶרֶת יִקַּח לוֹ וּגְר"**, בא וראה, הגלגולים שמתגלגלים במקרא הזה כמה גדולים ועליונים הם, שהרי כל הנשמות באות בגלגול, ואין יודעים האנשים דרכי הקדוש ברוך הוא, איך מתקיים גלגל החזור, ואיך נדונים האנשים בכל יום, ובכל זמן, ואיך הנשמות נכנסות לדון טרם ביאתן לזה העולם, ואיך נכנסות לדון לאחר שיצאו מזה העולם.
כמה גלגולים וכמה מעשים נסתרים עושה הקדוש ברוך הוא עם הרבה נשמות ערומות, והרבה רוחות ערומות הולכות בעולם ההוא שאין יכולין לכנוס לפנים של פרוכת המלך, וכמה עולמות נהפכים בהן[מב], והעולם שנהפך הוא בהרבה נפלאות נסתרות, והאנשים אין יודעים ואין משגיחים, ואיך מתגלגלות הנשמות כאבן בכף הקלע, ככתוב: **"וְאֵת נַפְשׁ אִיִּבְיָהּ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע"** (שמואל א' כה, כט).

הנשמה באה מלמעלה (מז"א) והרוח מלמטה (ממלכות) ומתחברות יחד

כאן יש לגלות, שכל הנשמות מן עץ גדול ותקיף, שהיא הנהר היוצא מעדן הן יוצאות[מג], וכל הרוחות מן עץ אחר הקטון ממנו הן יוצאות, הנשמה מלמעלה והרוח מלמטה, ומתחברות יחד כדמיון של זכר ונקבה, וכאשר מתחברות יחד אז הם מאירים באור העליון[מד], ובהתחברות שניהם נקראים נר, ככתוב: **"נֵר ה' נְשִׂמַת אָדָם"** (משלי כ, כז), מהו נר "נשמה רוח", נשמה ורוח הם זכר ונקבה להאיר יחדו, וזה בלא זה אין מאירים ולא נקרא

זיו הזוהר

שעוד לא היו באדם בזה העולם הגשמי. **מא**. כי הנשמות החדשות לא טעמו עוד זה הטעם מן דברי קדושה שבעולם הגשמי, ואין יודעין התנהגות עולם הגשמי, ויתודע להן כל זה באמצעות הלבוש של נפש הגר. **מב**. כל אדם נקרא עולם מלא. **מג**. פירוש, תולדת הנשמה מן בינה אמא עלאה, ותולדת הרוח מן מלכות אמא תתאה. **מד**. כלל וסוד גדול נשמע מכאן, שתמיד צריך להתלבש אור

נר, וכאשר מתחברים יחד נקרא הכל נר, ואז מתעטפת הנשמה בזה הרוח, לעמוד שם למעלה בהיכל נסתר, שכתוב: "כִּי רוּחַ מְלַפְּנֵי יַעֲטוּף" (ישעיהו נז, טז), יתעטף לא כתוב, אלא יעטף, מפני מה, לפי שהנשמות אני עשיתי.

הנשמה מתלבשת ברוחה וברוח של הגר בירידתה לעולם הזה

ושם למעלה בהגן בהיכל הנסתר תתעטף ותלבוש הנשמה ברוח כראוי לה, וכיון שבהיכל ההוא אין לבוא ואין להשתמש אלא ברוח ונשמה, לפיכך אין הנפש באה שמה, אלא הנשמה מתלבשת ברוח ההוא שם, וכאשר יורדת לתוך הגן עדן שלמטה, מתלבשת באותו רוח אחר שאמרנו^[מיה], והוא זה שיצא משם ונתהוה משם, ובכולם תשכן הנשמה בזה העולם ומתלבשת בהם^[מיו].

המת בלא בנים תיקונו על ידי הגואל שמוליד בנים ורוחו נכנס באותו בן

רוח ההוא שיוצא מזה העולם, שלא נתרבה ולא נתפשט בזה העולם להניח זרע, הוא הולך בגלגול ואינו מוצא מנוח, מתגלגל בעולם כאבן בכף הקלע, עד שימצא הגואל ההוא אשר יגאלנו^[מיה], ואשר יביאנו בתוך אותו הכלי ממש שהוא היה משתמש בה, והיה דבוק בה תמיד ברוחו ונפשו, שהיתה בת זוגו בהתקשרות רוח ברוח, והגואל ההוא יבנה אותו כמקדם.

ואותו הרוח שהניח ונדבק בכלי ההוא אינו נאבד^[מיה], שאין לך דבר בעולם אפילו דבר קטן שאין לו מקום ופנה, להסתתר ולהאסף שם, ואין כל דבר נאבד לעולם, ולפיכך רוח ההוא שהניח בכלי ההוא נמצא שם, והוא בודאי ישאף אחר העיקר והיסוד שלו שיצא ממנו, והגואל מביאו ובונה אותו במקומו, במקום שיש אותו הרוח שהניח בבת זוגו, ונבנה שם כמקדם, ונעשה עתה בריה חדשה בעולם, רוח חדש וגוף חדש.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף ק ע"א

בן היבמה יש שני רוחות רוח אביו ועוד הרוח שהשאיר אביו בהיבמה

ואלה שני רוחות נמצאים בה שהם אחד, אם זוכה להבנות כראוי, אלה שני רוחות נעשין אחד, להתלבש בהם נשמה העליונה.

וכמו שיש לשאר בני העולם הזכאים, שני רוחות לנשמה העליונה, רוח של גרים שזוכין בהם אותן הנשמות שמקדימות לאחוז בהם, ועוד רוח אחר מלמעלה, ונשמה

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף ק ע"א

גדול באור קטון ממנו, פנימיות בחינת זכר בחיצוניות בחינת נקבה, ואם תרצה להבין רמזא דחכמתא מן הכחות הנמצאים בזה העולם הגשמי הסתכל ותבין במאור העלעקטרין (השמל) ותראה איך שרק כאשר השני מיני כחות שלו המעופפים בשני חוטי ברזל מתאחדים אז נראה אור, והרבה יש לדבר מזה אבל אין כאן מקומו. **מה**. היינו רוח נמוך יותר, והוא של נפש הגר שמקום תולדתו בגן עדן שלמטה. **מו**. פירוש, בבוא הנשמה לזה העולם הגשמי, תתלבש בכל הלבושים של הרוחות הנזכרים לעיל, כמו למשל גוף האדם שכל מה שיבוא למקום קר ביותר נצרך למלבושים יותר. **מז**. היינו אחיו על ידי מצות יבום. **מח**. זה נקרא רוחא קדמאה דשבק בה בעלה בביאה הראשונה.

גדול באור קטון ממנו, פנימיות בחינת זכר בחיצוניות בחינת נקבה, ואם תרצה להבין רמזא דחכמתא מן הכחות הנמצאים בזה העולם הגשמי הסתכל ותבין במאור העלעקטרין (השמל) ותראה איך שרק כאשר השני מיני כחות שלו המעופפים בשני חוטי ברזל מתאחדים אז נראה אור, והרבה יש לדבר מזה אבל אין כאן מקומו. **מה**. היינו רוח נמוך יותר, והוא של נפש הגר שמקום תולדתו בגן עדן שלמטה. **מו**. פירוש, בבוא הנשמה לזה העולם הגשמי, תתלבש בכל הלבושים של הרוחות הנזכרים לעיל, כמו למשל גוף האדם שכל מה שיבוא למקום קר ביותר נצרך למלבושים יותר. **מז**. היינו אחיו על ידי מצות יבום. **מח**. זה נקרא רוחא קדמאה דשבק בה בעלה בביאה הראשונה.

הקדושה העליונה מתלבשת בהם, כן גם, משלו ממש יש לו שני רוחות, בשביל שתלכש בהם נשמה העליונה.

שתהיה מוכנת לזה גוף אחר, החדש אשר יבנה עכשו, עתה יש לעיין, גוף ההוא הראשון של המת שהניח מה נעשה ממנו, אפשר תאמר, שנאבד כיון שלא זכה להעמיד תולדות, אם כן לחנם עמל לקיים מצות התורה, או אפילו אחת מהן, הלא אנחנו יודעים שאפילו הריקנים שבישראל כולם מלאים מצות כרמון, וגוף זה אף על פי שלא זכה להעמיד תולדות, היה שומר שאר מצות שבתורה, שאין נאבדין ממנו, וכי לחנם היו.

